

Határozatok Tára

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (negyedik tanács)

2015. október 6.*

„Előzetes döntéshozatal — 2988/95/EK, Euratom rendelet — Az Európai Unió pénzügyi érdekeinek védelme — Az 1. cikk (2) bekezdése és a 3. cikk (1) bekezdésének első albekezdése — Export-visszatérítés visszakövetelése — Elévülési idő — Kezdet (dies a quo) — A gazdasági szereplő cselekménye vagy mulasztása — Kár bekövetkezése — Folyamatos jogsértés — Egyedileg meghatározott jogsértés”

A C-59/14. sz. ügyben,

az EUMSZ 267. cikk alapján benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgyában, amelyet a Finanzgericht Hamburg (adóügyi bíróság, Németország) a Bírósághoz 2014. február 7-én érkezett, 2013. december 13-i határozatával terjesztett elő az előtte

a **Firma Ernst Kollmer Fleischimport und -export**

és

a **Hauptzollamt Hamburg-Jonas** között folyamatba lévő eljárásban,

A BÍRÓSÁG (negyedik tanács),

tagjai: L. Bay Larsen tanácselnök, K. Jürimäe (előadó), J. Malenovský, M. Safjan és A. Prechal bírák,

főtanácsnok: P. Cruz Villalón,

hivatalvezető: A. Calot Escobar,

tekintettel az írásbeli szakaszra,

figyelembe véve a következők által előterjesztett észrevételeket:

- a Firma Ernst Kollmer Fleischimport und -export képviselőjében D. Ehle Rechtsanwalt,
- a görög kormány képviselőjében I. Chalkias és E. Leftheriotou, meghatalmazotti minőségben,
- az Európai Bizottság képviselőjében J. Baquero Cruz, P. Rossi és B. Eggers, meghatalmazotti minőségben,

a főtanácsnok indítványának a 2015. június 11-i tárgyaláson történt meghallgatását követően,

meghozta a következő

* Az eljárás nyelve: német.

Ítéletet

- 1 Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem az Európai Közösségek pénzügyi érdekeinek védelméről szóló, 1995. december 18-i 2988/95/EK, Euratom tanácsi rendelet (HL L 312., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 1. fejezet, 1. kötet, 340. o.) 1. cikke (2) bekezdésének és 3. cikke (1) bekezdése első albekezdésének értelmezésére vonatkozik.
- 2 E kérelmet a Firma Ernst Kollmer Fleischimport und -export és a Hauptzollamt Hamburg-Jonas (hamburg-jonasi köponti vámhivatal; a továbbiakban: Hauptzollamt) között export-visszatérítés visszafizetése tárgyában folyamatban lévő eljárásban terjesztették elő.

Jogi háttér

A 2988/95 rendelet

- 3 A 2988/95 rendelet 1. cikke ekként rendelkezik:

„(1) Az Európai Közösségek pénzügyi érdekeinek védelme céljából a közösségi joggal kapcsolatos szabálytalanságok esetére egy keretszabályozás kialakítására kerül sor az egységes ellenőrzések, a közigazgatási intézkedések, továbbá szankciók tekintetében.

(2) Szabálytalanság a közösségi jog valamely rendelkezésének egy gazdasági szereplő általi, annak cselekménye vagy mulasztása útján történő megsértése, amelynek eredményeként a Közösségek általános költségvetése vagy a Közösségek által kezelt költségvetések kárt szenvednek vagy szenvednének, akár közvetlenül a Közösségek nevében beszedett saját forrásokból származó bevétel csökkenése vagy kiesése révén, akár indokolatlan kiadási tételek miatt.”

- 4 E rendelet 3. cikkének (1) bekezdése így rendelkezik:

„Az eljárás elévülési ideje az 1. cikk (1) bekezdésében említett szabálytalanság elkövetését követő négy év. Mindazonáltal az ágazati szabályok ennél rövidebb, de legalább hároméves időszakot is előírhatnak.

Folyamatos vagy ismételt szabálytalanságok esetében az elévülési idő azon a napon kezdődik, amikor a szabálytalanság megszűnt. [...]

[...]”

- 5 Az említett rendelet 4. cikke a jogtalanul megszerzett előny elvonására irányuló közigazgatási intézkedésekre vonatkozik. Ugyanezen rendelet 5. cikke tartalmazza azokat a szankciókat, amelyek kiszabásához a szándékosan elkövetett vagy gondatlanságból okozott szabálytalanságok vezethetnek.

Az 565/80/EGK rendelet

- 6 A mezőgazdasági termékekre alkalmazandó export-visszatérítés előfinanszírozásának megszüntetéséről szóló, 2006. november 20-i 1713/2006/EK bizottsági rendelettel (HL L 321., 11. o.) való hatályon kívül helyezését megelőzően a mezőgazdasági termékekre vonatkozó export-visszatérítés előzetes kifizetéséről szóló, 1980. március 4-i 565/80/EGK tanácsi rendelet (HL L 62., 5. o.; magyar nyelvű különkiadás 3. fejezet, 4. kötet, 156. o.) 5. cikkének (1) bekezdése úgy rendelkezett, hogy „[e]gy, az export-visszatérítéssel megegyező összeg fizetendő ki az érintett fél kérelmére, amint a termékek vagy áruk vámraktározási vagy vámszabad területi eljárás alá kerülnek, tekintettel a meghatározott határidőn belüli kivitelükre”.

7 E rendelet 6. cikke a következőképpen rendelkezett:

„Az e rendeletben meghatározott intézkedések kedvezményeiben való részesedés feltétele biztosíték letétbe helyezéséhez kötött, amely a kifizetett összegnek, továbbá egy kiegészítő összegnek a visszatérítését biztosítja.

A *vis maior* esetek sérelme nélkül, ez a biztosíték részben vagy egészben elvész:

- amennyiben a visszatérítésre nem került sor, mivel a kivitel nem történt meg a 4. cikk (1) bekezdésében és az 5. cikk (1) bekezdésében meghatározott határidőn belül, vagy
- amennyiben bebizonyosodik, hogy az export-visszatérítésre nem volt jogosultság, vagy az csak alacsonyabb visszatérítésre állt fenn.”

A 3665/87/EGK rendelet

8 A mezőgazdasági termékek után járó export-visszatérítési rendszer alkalmazása közös részletes szabályainak megállapításáról szóló, 1999. április 15-i 800/1999/EK bizottsági rendelettel (HL 102, 11. o.; magyar nyelvű különkiadás: 3. fejezet, 25. kötet, 129. o.) való hatályon kívül helyezését megelőzően a mezőgazdasági termékek után járó export-visszatérítési rendszer alkalmazása közös részletes szabályainak megállapításáról szóló, 1987. november 27-i 3665/87/EGK bizottsági rendelet (HL L 351., 1. o.) 17. cikke (1) bekezdésének szövege a következő volt:

„A termékeket változatlan állapotban importálják harmadik országba vagy az olyan harmadik országok egyikébe, amelyekre a visszatérítés vonatkozik a kiviteli nyilatkozat átvételi napjától számított 12 hónapon belül [...]”

9 E rendelet 18. cikkének (1) bekezdése az alábbiak szerint rendelkezett:

„A szabad forgalomba bocsátáshoz kapcsolódó behozatali vámalkiságok elvégzésének megtörténtét a következők igazolják:

- a) a vámokmány, illetve annak egy másolata vagy fénymásolata; a másolat vagy a fénymásolat hitelesítését az eredeti okmányt záradékkal ellátó szervnek, az érintett harmadik ország valamely hivatalos szervének vagy valamely tagállam hivatalos szervének kell elvégeznie, vagy
- b) a II. melléklet szerinti mintának megfelelően a Közösség egy vagy több hivatalos nyelvén és az érintett harmadik országban használt egyik nyelven kiállított vámokmány [...]

[...]”.

Az alapeljárás és az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

10 Az 1992-es és 1993-as év során hozott határozataival a Hauptzollamt az 565/80 rendelet 5. cikkének (1) bekezdésével és 6. cikkével összhangban, biztosíték ellenében előfinanszírozás útján export-visszatérítést engedélyezett ki az alapeljárás felperesének. Ezen előzetes kifizetések több rakomány export céljából raktározott marhahúsról vonatkoztak.

- 11 1993. augusztus 10-i levelével a felperes megküldte a Hauptzollamt részére a jordániai vámhatóságok által 1993. március 9-én kiállított, 79/239. sz. vámáru-nyilatkozatot. E nyilatkozat igazolta az alapeljárás felperese által exportált marhahússzállítmány jordániai szabad forgalomba bocsátását. 1996. április 30-án és 1998. március 4-én a Hauptzollamt felszabadította a felperes által nyújtott biztosítékokat.
- 12 Az Európai Csaláselleni Hivatal (OLAF) 1998. február 28. és március 14. között vizsgálati missziót folytatott, amelynek során kiderült, hogy a jordániai vámhatóságok által kiállított vámáru nyilatkozatot a behozatali vámok és illetékek beszedése előtt visszavonták, és az érintett marhahússzállítmányt valójában Irakba újraexportálták.
- 13 1999. szeptember 23-i határozatával a Hauptzollamt 103 289,89 euró összeg visszatéríttetését rendelte el. Az alapeljárás felperese által a visszakövetelési határozattal szemben benyújtott panasz folytán a 2011. szeptember 26-i határozattal ezen összeget 59 545,70 euróra csökkentették. A panaszt a 2012. január 23-i határozattal a fennmaradó részében elutasították.
- 14 2012. február 5-én az alapeljárás felperese keresetet nyújtott be a Finanzgericht Hamburghoz (hamburgi pénzügyi bíróság), amellyel a fent említett három határozat hatályon kívül helyezését kéri. Arra hivatkozik, hogy a visszakövetelés iránti igény elévült. Álláspontja szerint a 2988/95 rendelet 3. cikkének (1) bekezdése alapján az elévülési idő nem a biztosíték felszabadításától, hanem a szabálytalanság elkövetésétől kezdődik. E rendelet 1. cikkének (2) bekezdése ugyanis a gazdasági szereplő cselekményéhez vagy mulasztásához kapcsolja a „szabálytalanság” fogalmát. Következésképpen a jordániai hatóságok által kibocsátott vámáru nyilatkozat kiállításának napját, azaz 1993. augusztus 10-ét kell alapul venni annak meghatározásához, hogy elévült-e a jogosulatlanul kifizetett összeg visszakövetelése iránti igény.
- 15 A kérdést előterjesztő bíróság annak megállapítására hajlik, hogy az elévülési idő a kár bekövetkezésének időpontjától függetlenül a gazdasági szereplő azon cselekményével vagy mulasztásával kezdődik, amely valamely uniós jogi rendelkezés megsértését jelenti. Ezen értelmezés a 2988/95 rendelet 1. cikke (2) bekezdésének és 3. cikke (1) bekezdésének szövegéből következik. Egyrésztől ugyanis e rendelet 1. cikke (2) bekezdésének szövege tartalmazza, hogy az uniós jogalkotó, amely e rendelkezés megfogalmazásakor feltételes módot használt, a „szabálytalanság” fogalmát nem a kár bekövetkezéséhez kapcsolja, mivelhogy a gazdasági szereplő magatartása szintén szabálytalanságnak minősülhet, amennyiben annak következtében az Unió költségvetése kárt „szenvedn[e]”. Másrésztől az említett rendelet 3. cikke (1) bekezdése első albekezdésének szövegéből, amely „szabálytalanság elkövetésére” utal, az következik, hogy az uniós jogalkotó az elévülési idő kezdetét nem a szabálytalanság „bekövetkezéséhez”, hanem a szabálytalanság „elkövetéséhez” és ezzel a gazdasági szereplő magatartásához kapcsolta, amelynek az uniós jog valamely rendelkezésének megsértését kell megvalósítania.
- 16 A kérdést előterjesztő bíróság mindazonáltal azon az állásponton van, hogy azokban az esetekben, amikor az uniós jog rendelkezéseinek megsértését csak a kár bekövetkezését követően fedezik fel, az elévülési idő kezdete meghatározásának kérdése eltérően értékelhető. Megállapítható ugyanis, hogy a „szabálytalanságnak” a 2988/95 rendelet 1. cikkének (2) bekezdésében szereplő fogalma két feltétel együttes teljesülését feltételezi, azaz egyrésztől a gazdasági szereplő magatartását, másrésztől az abból következő kárt.
- 17 Amennyiben a 2988/95 rendelet 3. cikke (1) bekezdésének első albekezdése szerinti elévülési idő csak a kár bekövetkeztével kezdődik, a kérdést előterjesztő bíróság arra a kérdésre kíván választ kapni, hogy a 2988/95 rendelet 1. cikkének (2) bekezdése értelmében vett „kár” az export-visszatérítésnek megfelelő, előfinanszírozott összeg kifizetésekor, vagy csak az export-visszatérítés biztosíték felszabadításával való végleges kifizetésének időpontjában keletkezik.

18 E körülmények között a Finanzgericht Hamburg felfüggesztette az eljárást, és előzetes döntéshozatal céljából a következő kérdéseket terjesztette a Bíróság elé:

„1) A 2988/95 rendelet 3. cikke (1) bekezdésének első albekezdése szerinti elévülési idő megkezdődéséhez szükséges és az ugyanezen rendelet 1. cikkének (2) bekezdésében meghatározott szabálytalanság abban az esetben, ha az uniós jog valamely rendelkezésének megsértését csak a kár bekövetkezését követően fedezik fel, a gazdasági szereplő cselekményével vagy mulasztásával együttesen feltételezi-e azt is, hogy az Unió általános költségvetése vagy az Unió által kezelt költségvetések kárt szenvedjenek, és ezért az elévülési idő csak a kár bekövetkeztétől kezdődik, vagy az elévülési idő a kár bekövetkeztének időpontjától függetlenül elkezdődik már a gazdasági szereplőnek az uniós jog valamely rendelkezésének megsértését jelentő cselekményével vagy mulasztásával?

2) Amennyiben az első kérdésre azt a választ kell adni, hogy az elévülési idő csak a kár bekövetkeztekor kezdődik:

Már – a véglegesen kifizetett export-visszatérítés visszakövetelésével összefüggésben – akkor is fennáll-e a 2988/95 rendelet 1. cikkének (2) bekezdése szerinti kár, ha az exportőrnek anélkül fizetik ki az 565/80 rendelet 5. cikkének (1) bekezdése szerinti, az export-visszatérítéssel megegyező összeget, hogy már felszabadították volna az utóbbi rendelet 6. cikke szerinti biztosítékot, vagy csak a biztosíték felszabadításának, illetve az export-visszatérítés végleges kifizetésének időpontjában következik be a kár?”

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdésekről

Az első kérdésről

19 Első kérdésével a kérdést előterjesztő bíróság kényegében arra kíván választ kapni, hogy a 2988/95 rendelet 1. cikkének (2) bekezdését és 3. cikke (1) bekezdésének első albekezdését úgy kell-e értelmezni, hogy olyan körülmények között, mint amelyek az alapügyben is felmerültek, amikor valamely uniós jogi rendelkezés megsértését csak a kár bekövetkeztét követően fedezték fel, hogy az elévülési idő az Unió költségvetése vagy az Unió által kezelt költségvetések által elszenvedett kár bekövetkezésének időpontjától, vagy pedig ezen időponttól függetlenül, valamely gazdasági szereplőnek az uniós jog megsértését jelentő cselekményétől vagy mulasztásától kezdődik.

20 Előjáróban egyrészt emlékeztetni kell arra, hogy különös elévülési rendszerről rendelkező uniós ágazati szabályozás vagy nemzeti szabályozás hiányában a 2988/95 rendelet 3. cikke (1) bekezdésének első albekezdésében előírt négyéves elévülési idő szabálya alkalmazandó az Unió pénzügyi érdekeit sértő szabálytalanságokra (lásd ebben az értelemben: Pfeifer & Langen ítélet, C-564/10, EU:C:2012:190, 39. és 40. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

21 Másrészt rá kell mutatni, hogy a jelen esetben a 2988/95 rendelet 3. cikkének (1) bekezdése alkalmazandó annak ellenére, hogy az alapügy tényállásának időpontja az 1992-es és 1993-as évre tehető. A Bíróság ugyanis korábban már kimondta, hogy az említett rendelkezésben előírt elévülési idő alkalmazandó az e rendelet hatálybalépése előtt elkövetett szabálytalanságokra (lásd ebben az értelemben: Josef Vosding Schlacht, Kühl- und Zerlegebetrieb és társai ítélet, C-278/07–C-280/07, EU:C:2009:38, 34. pont).

- 22 A Bíróság állandó ítélkezési gyakorlata szerint valamely uniós jogi rendelkezés, jelen esetben a 2988/95 rendelet 1. cikke (2) bekezdése és 3. cikke (1) bekezdése első albekezdése tartalmának meghatározása során annak mind a megfogalmazására, mind az összefüggéseire és céljaira tekintettel kell lenni (Angerer-ítélet, C-477/13, EU:C:2015:239, 26. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 23 A 2988/95 rendelet 3. cikke (1) bekezdése első albekezdésének szövege szerint az eljárás elévülési ideje a szabálytalanság elkövetését követő négy év. E rendelet 1. cikkének (2) bekezdése úgy határozza meg a „szabálytalanság” fogalmát, mint az uniós jog valamely rendelkezésének egy gazdasági szereplő általi, annak cselekménye vagy mulasztása útján történő megsértése, amelynek eredményeként az Unió általános költségvetése vagy az Unió által kezelt költségvetések kárt szenvednek vagy szenvednének.
- 24 A szabálytalanság bekövetkezése tehát, amely megindítja az elévülési határidőt, két feltétel együttes teljesülését, azaz a gazdasági szereplőnek az uniós jog megsértését jelentő cselekményét vagy mulasztását, valamint az Unió költségvetését érő kárt vagy potenciális kárt feltételezi.
- 25 Olyan körülmények között, mint amelyek az alapügyben is felmerültek, ahol az uniós jog megsértését a kár bekövetkeztét követően fedezték fel, az elévülési idő a szabálytalanság elkövetésekor, azaz abban az időpontban kezdődik, amikor mind a gazdasági szereplőnek az uniós jog megsértését jelentő cselekménye vagy mulasztása, mind pedig az Unió költségvetését vagy az Unió által kezelt költségvetéseket ért kár bekövetkezett.
- 26 E következtetés összhangban van a 2988/95 rendelet céljával, amely e rendelet 1. cikkének (1) bekezdése szerint az Unió pénzügyi érdekeinek védelmére irányul. A kezdő időpont ugyanis a később bekövetkező esemény időpontjára tehető, azaz vagy a kár bekövetkezése idejére, ha e kár az uniós jog megsértését jelentő cselekmény vagy mulasztás után következik be, vagy pedig e cselekmény vagy mulasztás időpontjára, ha a szóban forgó előnyt az említett cselekmény vagy mulasztás előtt nyújtották. Ez megkönnyíti az Unió pénzügyi érdekeinek védelmére irányuló cél elérését.
- 27 Ráadásul e következtetést nem kérdőjelezi meg a görög kormány azon érve, amely szerint a kezdő időpont a szabálytalanság illetékes hatóságok általi felfedezésének napjára tehető. Ezen érv ugyanis a Bíróság ítélkezési gyakorlatába ütközik, amely szerint az elévülési határidő kezdő időpontja vonatkozásában nem bír jelentőséggel az az időpont, amikor a hatóságok tudomására jutott a szabálytalanság (Pfeifer & Langen ítélet, C-52/14, EU:C:2015:381, 67. pont).
- 28 Végül a Bíróság ítélkezési gyakorlata szerint a közigazgatásra általános gondossági kötelezettség hárul az általa teljesített, de az uniós költségvetést terhelő kifizetések szabályszerűségének ellenőrzésében (Ze Fu Fleischhandel GmbH és , Vion Trading ítélet C-201/10 és C-202/10, EU:C:2011:282, 44. pont). Annak elismerése, hogy a kezdeti időpont egybeesik a szóban forgó szabálytalanság felfedezésének időpontjával, ellentétes a fenti gondossági kötelezettséggel.
- 29 A fenti megfontolásokra tekintettel az első kérdésre az a választ kell adni, hogy a 2988/95 rendelet 1. cikkének (2) bekezdését és 3. cikke (1) bekezdésének első albekezdését úgy kell értelmezni, hogy olyan körülmények között, mint amelyek az alapügyben is felmerültek, amikor valamely uniós jogi rendelkezés megsértését csak a kár bekövetkeztét követően fedezték fel, az elévülési idő abban az időpontban kezdődik, amikor mind a gazdasági szereplőnek az uniós jog megsértését jelentő cselekménye vagy mulasztása, mind pedig az Unió költségvetése vagy az Unió által kezelt költségvetések által elszenvedett kár bekövetkezett.

A második kérdésről

- 30 Második kérdésével a kérdést előterjesztő bíróság arra kíván választ kapni, hogy olyan körülmények között, mint amelyek az alapügyben is felmerültek, mely időpontban következik be a 2988/95 rendelet 1. cikkének (2) bekezdése értelmében vett kár.
- 31 E kérdés megválaszolását megelőzően fel kell idézni az alapügyben szóban forgó tényállási elemek időbeli sorrendjét. Elsőként az 1992-es és 1993-as év során az alapeljárás felperese részére az 565/80 rendelet 5. cikkének (1) bekezdésével összhangban előzetesen kifizették az export-visszatérítésnek megfelelő összeget. Másodszor 1993. augusztus 10-én az alapeljárás felperese bemutatta a jordániai hatóságok által a 3665/87 rendelet 17. cikkének (3) bekezdésével és 18. cikkének (1) bekezdésével összhangban kibocsátott, a Jordániában való szabad forgalomba bocsátáshoz kapcsolódó vámalakiságok elvégzésének megtörténtét igazoló vámáru-nyilatkozatot. Harmadszor, 1996. április 30-án és 1998. március 4-én az előfinanszírozás kifizetésekor létrehozott biztosítékokat az 565/80 rendelet 6. cikkének megfelelően felszabadították.
- 32 Ilyen körülmények között rá kell mutatni, hogy a 2988/95 rendelet 1. cikkének (2) bekezdése értelmében vett kár akkor következik be, amikor meghozzák az érintett előny – a jelen esetben az export-visszatérítés – végleges odaítéléséről szóló határozatot. Ettől az időponttól kezdve éri ugyanis ténylegesen kár az Unió költségvetését. E kár nem tekinthető megvalósultnak ezen előny végleges kifizetésének időpontját megelőzően, mivel ellenkező esetben ezen előny visszakövetelésének elévülési határideje már olyan időpontban megkezdődhetne, amikor azt még nem adták meg.
- 33 A fenti megfontolásokra tekintettel a második kérdésre azt a választ kell adni, hogy a 2988/95 rendelet 1. cikkének (2) bekezdését úgy kell értelmezni, hogy olyan körülmények között, mint amelyek az alapügyben is felmerültek, a kár akkor következik be, amikor meghozzák az export-visszatérítésnek az érintett exportőr részére történő engedélyezéséről szóló határozatot.

A költségekről

- 34 Mivel ez az eljárás az alapeljárásban részt vevő felek számára a kérdést előterjesztő bíróság előtt folyamatban lévő eljárás egy szakaszát képezi, ez a bíróság dönt a költségekről. Az észrevételeknek a Bíróság elé terjesztésével kapcsolatban felmerült költségek, az említett felek költségeinek kivételével, nem téríthetők meg.

A fenti indokok alapján a Bíróság (negyedik tanács) a következőképpen határozott:

- 1) **Az Európai Közösségek pénzügyi érdekeinek védelméről szóló, 1995. december 18-i 2988/95/EK, Euratom tanácsi rendelet 1. cikkének (2) bekezdését és 3. cikke (1) bekezdésének első albekezdését úgy kell értelmezni, hogy olyan körülmények között, mint amelyek az alapügyben is felmerültek, amikor valamely uniós jogi rendelkezés megsértését csak a kár bekövetkeztét követően fedezték fel, az elévülési idő abban az időpontban kezdődik, amikor mind a gazdasági szereplőnek az uniós jog megsértését jelentő cselekménye vagy mulasztása, mind pedig az Unió költségvetése vagy az Unió által kezelt költségvetések által elszenvedett kár bekövetkezett.**
- 2) **A 2988/95 rendelet 1. cikkének (2) bekezdését úgy kell értelmezni, hogy olyan körülmények között, mint amelyek az alapügyben is felmerültek, a kár akkor következik be, amikor meghozzák az export-visszatérítésnek az érintett exportőr részére történő engedélyezéséről szóló határozatot.**

Aláírások